

Gode og gamle viser

En av Otto Nielsens medfanger på Grini, Johnny, fikk en datter fem måneder etter at han var blitt arrestert. Hun ble døpt Torild. «Johnny var et av de fineste mennesker jeg har truffet,» forteller Otto Nielsen.

Johnny satt hardt i det og skulle sendes til Tyskland, hvilket ble regnet som halv dødsdom. Ved flaks og ved god hjelp av leger, slapp han unna. Ryktene fra kontakter på Victoria Terrasse fortalte at det skulle bli forandring i Johnnys tilværelse. Siden vi alle var ukuelige optimister, gikk vi ut fra at han skulle frigis. Det ble dessverre omvendt. Han fikk status som ekstra farlig, med brev- og besøksforbud. Så ba han meg skrive en sang han kunne synges for sin lille datter når han slapp ut og

fikk se henne. Det gikk trekvart år før det hendte.

Otto Nielsen skrev flere Torild-sanger. Til slutt ble Torild-navnet en slags fellesnevner for alle barna som fangene aldri fikk se.

TIL TORILD FRA FAR

(Mel.: Du Lasse, Lasse liten)

Verden har vært mørk og hård
nå i mere enn et år,
mens jeg satt i fangeleiren.
Tiden falt så lang, så lang,
dagene var uten klang,
uten toner, smil og sang.

Refr.:

Men kjære lille Torild,
far er kommet hjem,
trenger ingen toner,
savner ikke dem.
For det er skjønn musikk for meg,
du ungen min,
når du pludrer rare ord
med tungen din.
Hvad er vel melodier
av Schubert og Lehár
mot første gang du sier
det lille ordet: Far.

Du kjære lille Torild,
far er kommet hjem,
trenger ingen andre toner,
savner ikke dem.

Når jeg bakom piggråd gikk,
kastet jeg så mangt et blikk
lengselsfullt mot aftenhimlen.
Og da tenkte jeg som så:
gid jeg engang kunde nå
herfra til de stjerner små.

Refr.:

Men kjære lille Torild,
far er kommet hjem,
trenger ingen stjerner,
savner ikke dem,
for dine barneøyne stråler
med et skjær
mere klart enn hele himlens
stjernehær.
Og når jeg ser dem skinne,
da kan jeg glemme alt.
De varmer meg herinne,
hvor det har vært kaldt.
Du kjære lille Torild,
far er kommet hjem,
trenger ingen andre stjerner,
savner ikke dem.

Der hvor jeg var vokser der
ingenting som vakkert er,
uten kameraters vennskap.
Men jeg savnet alt som gror
fritt og skjønt i Norges jord,
løv og eng og blomsterflor.

Refr.:

Men kjære lille Torild,
far er kommet hjem,
trenger ingen blomster,
savner ikke dem,
for du er både blåveis,
rose og fiol,
jeg skal sørge for at du får
nok av sol.
Hvad skal jeg vel med have?
Det trenger ikke jeg,
når jeg har fått i gave
slik en blomst som deg.
Du kjære lille Torild,
far er kommet hjem,
trenger ingen andre blomster,
savner ikke dem.

Gjengitt med tillatelse av
Norsk Musikforlag A/S.